

בש"פ 6341/17 - סובחי אבו סעדה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6341/17

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
העורר: סובחי אבו סעדה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 12.7.2017 בת"פ 33151-04-17 שניתנה על ידי כבוד השופטת נ' בכור

תאריך הישיבה: כ"ג באב התשע"ז (15.8.2017)

בשם העורר: עו"ד יוסי דוגה

בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאוה

החלטה

1. מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (מ"ת 33151-04-17, כבוד השופטת נ' בכור), לפיה נעצר העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו.

כתב האישים מייחס לעורר ביצוע עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבת רכב, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכן עבירות תעבורה של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא ביטוח ונהיגה בקלות ראש אשר

עמוד 1

גרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם או ניזוק רכוש. סיפור המעשה הוא שהעורר פרץ לרכב, גנב אותו, ונהג בו בזמן פסילה וללא ביטוח. במהלך מרדף על ידי המשטרה, הוא החל בנסיעה מהירה ופרועה שהביאה לסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, גרם לתאונה שבה נפגעו שני נוסעים וניזוק רכוש, והפריע לשוטר בעת מילוי תפקידו. יצוין כי אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

בקשת העורר בפניי היא לשלוח אותו לתסקיר נוסף שיבחן בשנית את התאמתו לקהילה טיפולית. התסקיר שהוגש לבית המשפט המחוזי המליץ נגד אפשרות זו. הסניגור טען לשני נימוקים שלגישתו הם בגדר נתונים חדשים שמצדיקים עיון חוזר בהחלטת ערכאה קמא. האחד, כי עקב בית הסוהר שבו שובץ, העורר לא מקבל טיפול להתמכרות לסם. השני, העורר תואר בתסקיר שירות המבחן כאמביוולנטי לטיפול, בעוד שלמעשה הוא מעוניין בהשתלבות בהליך טיפולי. על פי גישה זו, תסקיר חדש עשוי להביא לשינוי בעמדת שירות המבחן. באת כוח המדינה מתנגדת לבקשה זו.

2. כלל הוא כי מצד אחד לא די בבקשת נאשם כי ישולב בתכנית גמילה כדי להביא להעדפת מסלול זה על פני מעצר מאחר סורג ובריח, ומהצד האחר, ישנם מקרים בהם דרך זו עשויה להיות ראויה. עסקינן במעצר עד לסיום ההליכים, ועל כן, על בית המשפט לבחון את העניין בפריזמה של מסוכנות העורר, והתאמת תכנית הגמילה המוצעת להשגת מטרות המעצר.

מהחומר עולה כי העורר עבר תכנית גמילה - על פי הנטען בהצלחה - אך מתברר כי זאת לפני תקופה של למעלה מעשור. כמובן, חלוף הזמן מחליש את ההצעה כחלופה ראויה. עוד יצוין, כי העורר הינו בעל עבר פלילי, והוא אף ריצה לאחרונה מאסר לתקופה של 32 חודשים, ממנו שוחרר לפני כ-11 חודשים וכ-7 חודשים לפני המעשה המיוחס לו בכתב האישום. שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת סיכון משמעותית להישנות התנהגות עבריינית בעתיד. אוסיף כי גם אם אתעלם מדברי שירות המבחן כי העורר הביע אמביוולנטיות באשר לכוחו להתמיד בתכנית גמילה, אין בכך כדי לשנות את התוצאה. שירות המבחן ציין כי המצב ההתמכרותי והרגשי של העורר אינו יציב, ולנוכח זאת, אין מקום לאפשר את שחרורו ממעצר כדי לצרפו לתכנית טיפולית. כמובן, יש לקוות כי בשלב זה או אחר העורר ישתקם מהתמכרותו לסמים, אך אין די בתקווה זו וברצון העורר בנסיבות העניין כדי לשנות את המסקנה שהחלופה אינה מתאימה.

3. הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ה באב התשע"ז (17.8.2017).

שׁוֹפֵט